

Zawarcie przymierza na Synaju. Pierwsze prawa (Księga Wyjścia)

Autor tekstu: **Stanisław Pietrzyk**

Dekalog

Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: <<Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który każe występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań. Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy. Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty. Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie. Nie będziesz zabijał. Nie będziesz cudzołożył. Nie będziesz kradł. Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek. Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego>>.

Ponieważ kult świętych wizerunków w wielu kościołach chrześcijańskich, głównie w katolicyzmie i prawosławiu, jest dla tych wyznań typowy, usunięto drugie przykazanie dekalogu. Aby jednak dekalog był nadal dekalogiem (dziesięć) ostatnie podzielono na dwa. Ale nie jest to, jak widzimy, ten sam dekalog, który Mojżesz otrzymał, podobno, na górze Synaj od Boga. Kult wizerunków, relikwii i rozmaitych „świętych” fetyszy zyskał znaczenie trudne do przecenienia, równe lub jeszcze znaczniejsze niż w kultach pogańskich. Wiąże się to przecież z ogromnymi dochodami, czerpanymi przez kler przy okazji pielgrzymek do mnożących się jak bakterie miejsc kultów. Zaanektowano bowiem w długiej historii tych religii całą armię rozmaitych „świętych”, matek boskich, cudownych szczątków, często nie istniejących w ogóle świętych. Z różnych, obcych kultów i religii. Przeważnie po to, by poprzez adopcję wymazać z czasem pamięć o ich prawdziwym pochodzeniu i na wskroś pogańskich korzeniach.

Spójrzmy jeszcze jak konsekwentny jest Bóg w stosunku do prawa, które sam przecież ustanowił. Szóste przykazanie dekalogu, a piąte w zmodyfikowanej katolickiej wersji brzmi: „Nie będziesz zabijał”. Natomiast w rozwinięciu przepisów Bóg mówi: *Jeśli kto tak uderzy kogoś, że uderzony umrze, winien sam być śmiercią ukarany. Kto by uderzył swego ojca albo matkę, winien być ukarany śmiercią. Kto by porwał człowieka i sprzedał go, albo znaleziono by go jeszcze w jego ręku, winien być ukarany śmiercią. Kto by złorzeczył ojcu albo matce, winien być ukarany śmiercią.* Wprawdzie prawo hebrajskie wywodzi się z prawa babilońskiego, jest jednak zdecydowanie bardziej od niego surowe. Na dowód i dla porównania przytoczę odpowiedni paragraf Kodeksu Hammurabiego: *"Jeżeli syn uderzył swojego ojca, (to) należy mu odrąbać rękę (Paragraf 195).* Jakkolwiek jest to również prawo bardzo okrutne, lecz nieco łagodniejsze od hebrajskiego. Te „sprawiedliwe prawa” uprawomocniły zasadę „oko za oko, ząb za ząb”, choć w praktyce niewiele wspólnego miały ze sprawiedliwością. Nie traktowały w jednakowej mierze wszystkich, i nie wszyscy wobec prawa byli równi. Przykład: *Kto by pobił kijem swego niewolnika lub niewolnicę, tak iżby zmarli pod jego ręką, winien być surowo ukarany. A jeśliby pozostali przy życiu jeden czy dwa dni, to nie będzie podlegał karze, gdyż są jego własnością (Wj 21,21-22).* Widać więc wyraźnie, jaka to była „sprawiedliwość”. Okrutne prawa Hammurabiego i jeszcze okrutniejsze Hebrajczyków były barbarzyńskie, jeśli je porównać ze znacznie wcześniejszymi, sumeryjskimi (kodeks króla Urnammu — ok. 2111-2094 p.n.e. — założyciela III dynastii z Ur). Tam nie było zasady „oko za oko, ząb za ząb”.

I jeszcze trochę na temat zakazu zabijania. Nie pozwolisz żyć czarownicy. Ktokolwiek by obcował ze zwierzęciem, winien być ukarany śmiercią. Nie będziesz się ociagał z [ofiara z] obfitości zbiorów i soku wyciskanego w tłoczni. I oddasz Mi twego pierwородnego syna. To samo uczynisz

z pierwotnym z bydła i trzody. Przez siedem dni będzie przy matce swojej, a dnia ósmego oddasz je Mnie.

Myślę, że komentarz jest zbędny.

Teraz kolejne przykłady na brak konsekwencji i niepoważne traktowanie własnych praw przez boga Hebrajczyków.

Prawo o ołtarzu

„Rzekł nadto Pan do Mojżesza: <<Tak powiesz Izraelitom: Wy sami widzieliście, że z nieba do was przemawiałem. Nie będziecie sporządzać obok Mnie bożków ze srebra ani bożków ze złota nie będziecie sobie czynić. Uczynisz mi ołtarz z ziemi i będziesz składał na nim twoje całopalenia, twoje ofiary biesiadne z twojej trzody i z bydła na każdym miejscu, gdzie każę ci wspominać moje imię. Przyjdę do ciebie i będę ci błogosławił. A jeśli uczynisz Mi ołtarz z kamieni, to nie buduj go z kamieni ciosanych, bo zbeczczysz go, gdy przyłożysz do niego swoje dłuto. Nie będziesz wstępował po stopniach do mojego ołtarza, żeby się nie odkryła nagość twoja.”

A teraz dla porównania inna wersja ołtarza, autorstwa tego samego Pana: *” I zbudujesz ołtarz z drzewa akacjowego, mający pięć łokci długości i pięć łokci szerokości. Ołtarz będzie więc kwadratowy, a wysoki na trzy łokcie. I uczynisz rogi w czterech narożnikach ołtarza, a będą wystawały z niego wznwyż, i pokryjesz go brązem. I zrobisz popielnice do zsypywania zatłuszczonego popiołu oraz łopatkę, kropielnicę, widełki i kadzielnice. Wszystkie te przybory wykonasz z brązu. Z brązu też wykonasz kratę do ołtarza w formie siatki, a nad tą siatką na czterech rogach zrobisz cztery pierścienie.”* I tak dalej i tym podobnie. Zrobisz, uczynisz, wykonasz. Ciekawe jak i czym, żeby nie zbeczczyć. Nie ma sensu przytaczać następnych fragmentów, gdyż w kilku kolejnych rozdziałach w podobnym stylu Bóg instruuje co, jak i z czego należy wykonać a także w jakim celu.

Zainteresowanych szczegółami odsyłam do rozdziałów od 25 do, szczerze powiedziawszy, końca Księgi Wyjścia. Z rozdziałów tych wybiorę jedynie te fragmenty, które warto, moim zdaniem, omówić. Jak powszechnie wiadomo budowa i wyposażenie przybytku kosztuje. Zresztą, co nie kosztuje. Na tym „najlepszym ze światów” nie ma nic za darmo. A jak uczy życie najlepiej zarabiają wszelkiej maści „pośrednicy”. Zaczę więc od spraw najważniejszych dla wszelkich kultów i religii zinstytucjonalizowanych czy w jakikolwiek sposób zorganizowanych. Od ofiar. Nie tylko tych krwawych, cało i niecało palnych.

Dary na budowę przybytku

” Pan tak przemówił do Mojżesza: <<Powiedz izraelitom, aby zebrali dla Mnie daninę. Od każdego człowieka, którego skłoni do tego serce, przyjmijcie dla Mnie daninę. Macie zaś przygotować dla Mnie jako daninę: złoto, srebro i brąz, purpurę fioletową i czerwoną, karmazyn, bisior i sierść kozia; baranie skóry barwione na czerwono i skóry z delfinów oraz drzewo akacjowe; oliwę do świecznika, wonności do wyrobu oleju namaszczenia i pachnących kadzidel; kamienie onyksowe i inne drogie kamienie dla ozdobienia efodu i pectorału. I uczynią Mi święty przybytek, abym mógł zamieszkać wśród was. Budowę zaś przybytku i wykonanie wszelkich jego sprzętów przeprowadzicie dokładnie według tego, co ci ukażę.” Ma to być danina „co łaska”, od serca. Ale Bóg wie, czego mu trzeba — złota, srebra, drogich kamieni — słowem kosztowności wszelakich. Jak zresztą wszystkim bogom i władcom rozmaitym. I według tego rozumowania „od serca” znaczy: „macie zaś przygotować”. To polecenie, nie prośba.

I drugi, podobny fragmencik. *”I tak powiedział Pan do Mojżesza: <<Gdy będziesz liczyć Izraelitów, By dokonać spisu, każdy przy spisie złoży za swe życie okup Panu, aby nie spadło na nich nieszczęście. To zaś winni dać podlegli spisowi: pół sykla według wagi przybytku, czyli dwadzieścia ger za jeden sykl; pół sykla na ofiarę Panu. Każdy podległy spisowi z synów Izraela, mający dwadzieścia i więcej lat, złoży tę ofiarę Panu. Bogaty nie będzie zwiększał, a ubogi nie będzie zmniejszał wagi pół sykla, aby złożyć ofiarę Panu na przebłaganie za swe życie. A wzięwszy te pieniądze jako przebłaganie od Izraelitów, obrócisz je na służbę w Namiocie Spotkania, i będą one na pamiątkę Izraelitom przed Panem jako ofiara zadośćuczynienia za ich życie>>.”*

W usta swego zmyślnego tworu wsadzili pierwsi hebrajscy kapłani słowa, które do dziś, we wszystkich niemalże religiach, pozwalają grupie ludzi pasożytować na naiwności ludzkiej. Pół biedy, gdy otumanieni wierzący sami z własnej lub tylko nieco przymuszonej woli finansują wystawne życie swych przewodników. Ale w państwach wyznaniowych kler opłacany jest z budżetu. Z budżetu tworzonego również przez niewierzących lub wyznawców innych, nie dominujących religii.

Stanisław Pietrzyk

Ur. 1954. Malarz, działacz polityczny z Trójmiasta.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 18-07-2010)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7415) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7415>)

Contents Copyright © 2000-2010 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2010 Michał Przech

Autorem portalu Racjonalista.pl jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielami portalu są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie strony tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl